

Kostićeve testament

Ja zdola podpisani Antun de Kosztich¹ prid očiju imajući kratak život čovičanski, videći u mene na postlu u bolesti ostavljena, ne znajući oču li se ikad iz nje pridignuti, po običaju pametni ljudi razmišljajući vrime smrti svoje, činim ovim pismom koga prositi da drugi učini polek onoga, što bim ja govorio radi života slabosti, volju poslidnju iliti testament čineći naredbu duše, tila i stvari mojih, a da u ime Svetoga Trojstva oca sina i duha svetoga neka bude:

1. Ostavljam za dušu moju, oca i matere moje pokojne 1.600 f., koji imadu se u sigurno misto na interes dati i iz interesa svaku godinu mise svete činiti govoriti u vike od gospode P. P. Jezuita i Franciskana a u jednoj i drugoj crkvi.
2. Tilo moje oču da se ukoplje u crkvi poštovanih oca Franciskana² u Gradu u mojoj grobnici; to oču odviše da mi se učini sav sprovod i pokop polak stanja moga, koji trošak nek se uzme od mojih stvari.
3. Ostavljam 200 f., koji se imadu razdiliti među siromasih onih, koji se izvidu u gradu, osobito među onih, koji jest stid prositi.
4. Ostavljam 50 f. Bratimstvu Muke i smrti Gospodinove,³ koje jest u gradu i u kom sam upisan.
6. Prosjakom koji hodaju od kuće ostavljam 25 f.
7. Ostavljam Ani-Mariji sestri mojoj rođenoj gospođi Junkovićki udovi 3.000 f. odviše sve srebro od mene kupleno i zlate ure ostavljam dvim sinovom njezinim, Antunu i Aleksi braći.⁴
8. Ostavljam drugoj rođenoj sestri mojoj Agnezi, koja jest za Chehom in Grosswardein, 2.000 f.⁵

¹ Katolički Kostići (ima i pravoslavni) došli u Osijek iz Albanije. Prvi se spominje Ivan, koji je bio trgovac u Donjoj varoši († 1722.). Sa ženom Angelinom imao je sinove Mihajla i Luku. Sin Mihajlo prenio je očevu trgovinu u Tvrđu. Njemu je 23. X. 1749. priznato staro albansko plemstvo. Umro je 1750. Bio je dva puta oženjen i sa svakom je ženom imao šestoro djece. Iz prvoga braka (žena Marta) preostao je naš Antun (1720.—64.), Ana-Marija (1726.) i Agneza (1735); iz drugoga braka (žena Ana-Marija rođena Biričić) potekao je Nikola (1737.—67.), koji je postao županijski mali sudac, Mihajlo Aleksije (1745.), koji je služio u pretorijanskoj turmi, i Marija Franciska (1750.) rođena poslije očeve mrti (postuma). Naš Antun bio je oženjen Anom-Marijom Junković i nije imao djece.

² Nije pokopan u franjevačkoj već u isusovačkoj kripti.

³ Bratimstvo Muke i smrti Gospodinove osnovali su Isusovci 1701. Učlanjeni bili najugledniji Osječani. Sačuvan je i popis članova.

⁴ Ana-Marija udala se za Aleksija sina Andrije pl. Cragna aliter Junković, koji je došao iz Albanije. (Nobilitas 12. XII. 1746.). Imala je dvoje djece: Antuna i Aleksu.

⁵ Agneza udala se za Mihajla pl. Čeha u Veliki Varadin.

9. Ostavljam kumu mom Mihajlu Stekiću za trud i muku koju je podneo meni služeći u dućanu virno i hasnovito 1.500 f.⁶
10. Ostavljam sestri mojoj od druge matere Francisci 500 f.⁷
11. Sva druga ostala koja su svrhu imenovane sume do sada popisane i za učinjenu i izplaćenu mojim pokopom, ostavljam sestri mojoj imenovanoj Ani-Mariji Junkovićki i nju činim za univerzal hereda svih od svakih stvari malih i velikih koje se moje nađu.
12. Oću da Mihajlo Stekić s dućanom vlada i upravlja doklem se espap proda i sva imenovana od mene ostavita i naredita isplatu.
13. Oću da svih koji se na službe u kući iza mene najdu da se imadu isplatiti ako nebih hteli ali mogli iza mene u kući mojoj služiti. I odviše oću da se svakomu osim zaslužene plaće na po godine plaća daruje.
14. Što pako ja imam se kome odužiti, svidoči tefter od g. 1763. trećega dneva avgusta miseca i oću da se potpuno povrati.
15. Takojer što meni ima koji povratiti u imenovanom tefteru nahodi se.
16. Ostajem mojim bratom u kontraktu koga s njime učini, i zato oću da njegovo bude srebro koga nam jest otac gospodin ostavio, obedvi kuće i majur i što se u njih očinstva nahodi; ništa pako od svih stvari koje ja stekoh; i to ne činim radi kontrakta toliko radi posljednjeg milosrđa, što bi držanje nevaljanoga života njegovoga uzrok bi mi mogao biti da mu ni ovoga ne ostavim. Ako bi on umro, kuće i očinstvo ima se među tri sestre razdiliti.⁸
17. Ostavljam za poslidne ove moje naredbe egzekutora koga umoli da bude gospodin Tomo Barić, komu i sada preporučam da sve ovako učini i overši, da nakon mene nema smetnje i mira.⁹

Ovaku naredbu učinio si duh moj u ruke Boga izručam i mojom vlastitom rukom potpisujem se na dvadeset šesti oktobra 1764.

L. S.

Antonius nob. Kosztich v. r.,
mercator et tab. iudiciariae assesor.

Na špital 100 f.

Svjedoci: Leonardus Mosetti v. r.

Josephus nob. Passardi v. r.

Joseph Georg Planck v. r.

Joseph Hirschl v. r.

Jochann Hartman Stadtrichter v. r.

Michael Summa mercator v. r. (R. A. 268—1764.)

⁶ Stekići bili trgovci u Tvrđi. Mihajlo, sin Stjepana Stekića, ortak je Antunov.

⁷ Ana-Franciska bila neudata.

⁸ Nikola, assesor judicijarne table i mali sudac, bio oženjen Elizabetom, koja mu je rodila Ivana Antuna. Kako su otac i sin 1767. umrli, domrla je obitelj Kostić u muškom koljenu. Ne znamo za razlog nesuglasica između Antuna i Nikole.

⁹ Tomo Barić, assesor jud. table, otklonio je službu izvršitelja oporuke, jer je udova Antunova prigovorila oporuci. Tako je skrbnicom djece (Nikola, Mihajlo, Franciska) postala baka Ana-Marija Biričić preudata Čeh. Ona je imetak predala unučadi (Nikola i Mihajlo). Poslije domrti ovih baština je prešla na tri sestre (Marija-Ana, Agneza i Franciska) (R. A. 300—1764.). —